

lig Underhold til hans uægte Børn og dissers Mødre? Det er ikke værre, vil man maaske svare, end naar en Kvinde gifter sig med en Enkemand eller en fraskilt Mand; i disse Tilfælde er der ogsaa Krav paa Manden; ganske rigtig, kun med den Forskjel, at i de sidst nævnte Tilfælde *ved hun som en Regel om disse Krav*, medens, dersom Manden indgaar et Ægteskab med tidligere Krav fra uægte Børn og deres Mødre paa sig, hans Hustru vil være uvidende om dissers Tilværelse, dersom der ikke bliver taget Forholdsregler imod at hun uafvidende kan styrte sig ind i slige Forhold. Altsaa, skal Hr. Emil Jürgensens Forslag til Beskyttelse for uægte Børn og dissers Mødre gaa igjennem, maa en af de første Betingeleer være, at det sker paa en saaden Maade, at *ingen Kvinde kan komme til at indgaa Ægteskab, uvidende om, at andre Kvinder og deres Børn have Fordringer paa Manden.*

Da vil Loven til Beskyttelse for det uægte Barn og dets Moder ogsaa paa en Maade blive til Beskyttelse for Kvinden, der vil indgaa Ægteskab, idet hun i mange Tilfælde vil hindres i uvidende at indgaa Ægteskab med en Mand, hvis tidligere Liv noksom har bevist hans Mangel paa Villie og Evne til at være én Kvinde tro, hvad hun jo tidligere har været meget udsat for. Men bliver disse Forholdsregler ikke tagne til Beskyttelse for Hustruen, da bliver Uretten imod denne endnu blodigere end den, der hidtil er overgaaet Kvinder, der udenfor Ægteskab staar i Forhold til en Mand, og har Børn med ham; i sidste Tilfælde har hun dog været med til at drage Ulykken ned over sit Hoved, medens Hustruen er uden al Skyld. Kan imidlertid saaledes den forførte Kvinde og hendes Barns Stilling beskyttes, *uden at det kommer til at gaa ud over den ægteviede Hustru*, da var det ønskeligt at dette kunde ske, og det saa grundig som muligt; lad Mand og Kvinde, der staa i Forhold til hinanden, saasnart der er Barn, af Loven betragtes som Mand og Hustru, saaledes at Kvinden har Ret til Mandens Navn, om hun ønsker at bære det, og Barnet naturligvis ogsaa; kun bør den Slags Forhold skille sig fra de virkelig indgaaede Ægteskaber i, at hine kunne hæves, saasnart en af Parterne ønsker det. Ved at saaledes Loven anerkjender en forført Kvindes Krav paa Manden og Retten til at bære hans Navn, letter den noget af Skammen fra hende, og lægger den over paa Manden, hvad der vilde være højst retfærdigt. Man vil